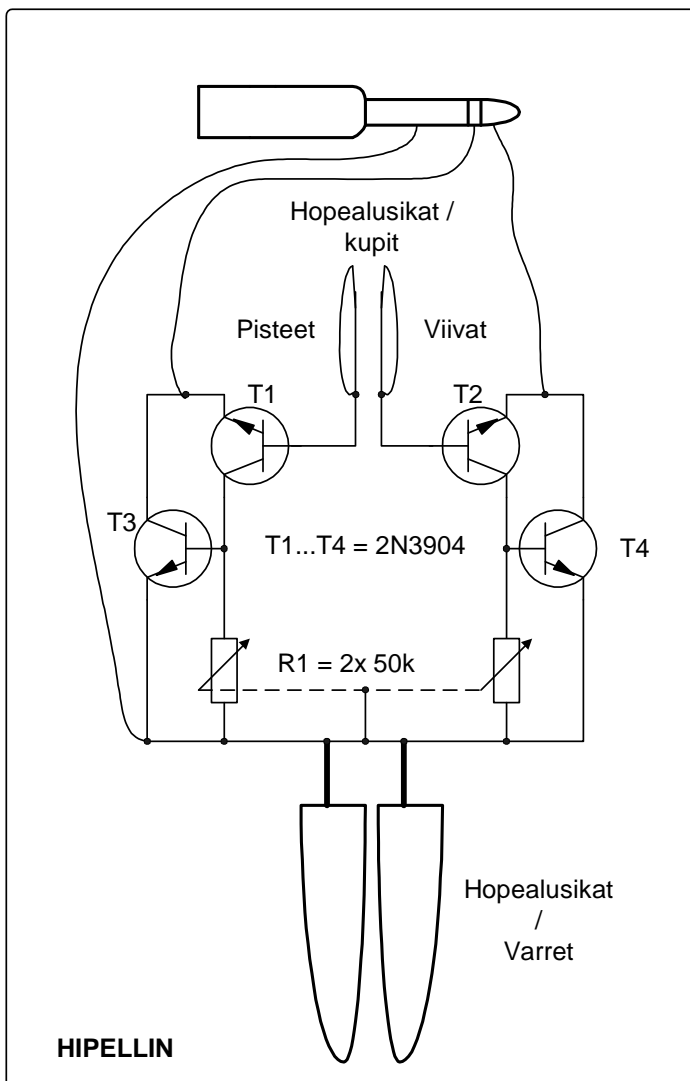

Pistetäänkö lusikat jakoon ? Eli hipeltimen paluu ja combibugin synty.

Sähkötyö elää uutta nousuaan – ainakin 80 m:llä. Jahka ranne on saatu vetreäksi, saattaa mieli haluta automaattivainta. Mutta mitäs teet, jos on reikä taskussa ja elbugien avainnussien - siis niiden hienomekaanisten mesteriteosten hinnat hipovat pilviä. Ja jos vaikka sattuisikin olemaan hienon avaimen onnellinen omistaja, ei sitä millään raaskisi ottaa mukaan metsäpeditiioihin. Mutta ei hätää, ”vanhassa vara parempi” sanoo vanhakansa. Kokeile hipellintä ! Se on täysiverinen, hyvä ja halpa elbugin avainnussosa, joka toimii ilman hienomekaanisia osia - hipaisuperiaatteella.

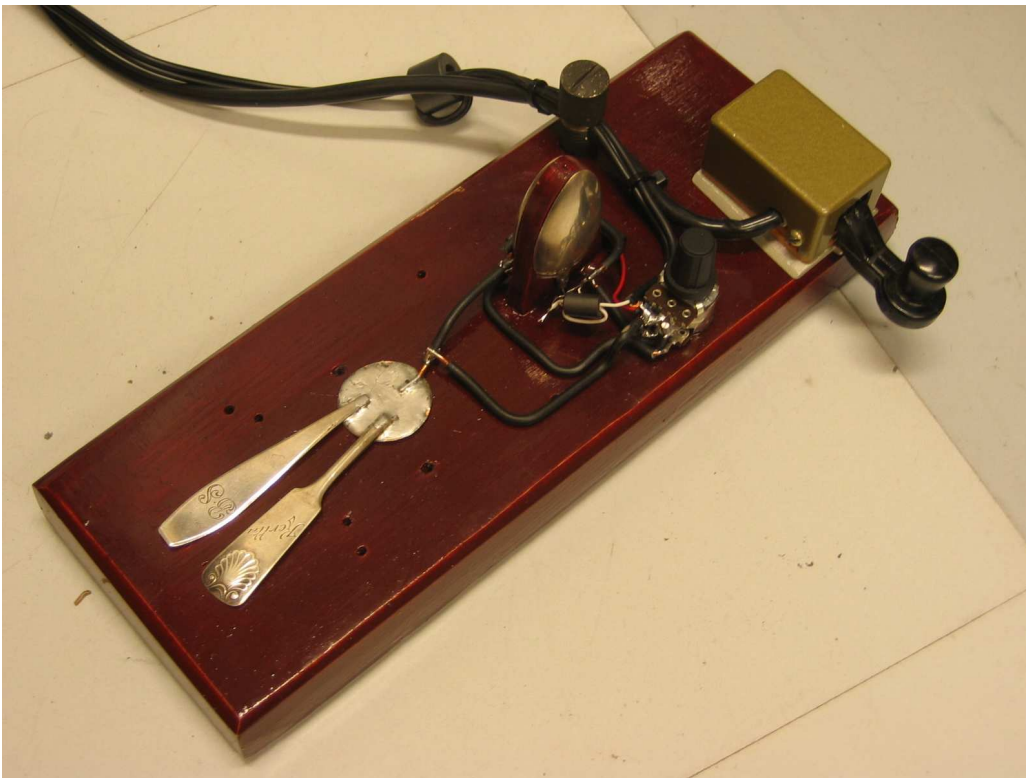
Hipeltimen toiminta selviää kuvasta 1. Jotkut elbugi- elektronikat toimivat jopa yksillä transistoreilla, mutta jos haluaa pelata varmanpäälle ja saada hipeltimestä tilanteessa kuin tilanteessa toimivan, suosittelen käytettäväksi kuvan 1. mukaista kytkentää. RF- ongelmien välttämiseksi kannattaa hipeltimen ”kriittisiin” paikkoihin lisätä ferriittirenkaita.

Kuva 1. Hipeltimen sähköinen kytkentä

En tiedä mistä hipeltimen idea on alkujaan lähtöisin. Hämärästi muistelen, että sellainen tai vastaava olisi muinoin esitetty QST:ssä tms. Mutta ainakin RA:sta 9/1985 löytyy sellaisen rakennusseloste. Kyseisen RA- artikkelin olemassaolosta sain vihiä OH3HVR:lta, joka oli tehnyt hipeltimen prototyypin. Olin hämmästynyt kuinka hyvin se toimi. Hipeltimen tuntuma ns. tatsi oli mielestäni erinomaisen hyvä. Olin niin sanotusti myyty mies. OH3PS puolestaan ideoi hipeltimeen vähemmän allergioita aiheuttavat, hopeiset kosketusosat ja uhrasi siihen sukukalleutensa – no ei kai sentään. Mutta jostakin se hommasi allekirjoittaneelle pari hopealusikkaa aihioiksi. Hopeahan on erinomainen johde, johon on myös helppo tinata. Sitten vaan ”sorvin ääreen”.

Huomasin, että parin illan ähellyksen jälkeen olikin syntynyt ns. combibugi elikkä elbugin ja pumpun yhdistelmä. Ei mitään ihmeellistä ihan KISS juttu, mutta tuumailin, jotta joissakin vaikka peditiotilanteissa pumppu saattaa olla käyttökelpoisempi. Joten täydellisessä peditioversiossa pitäisi siis olla molemmat avaimet. Lylyn varikkomyymälästä hankittu venäläinen sissipumppu sopi konseptiin kuin nenä päähän. Combibugin alustana käytin niin ikään Lylystä hankkimaani lyijytäytteistä ja TJ- merkein (mm. TJ 42) varustettua pumppualustaa, joten integraatio oli valmis. Olinkin sitten suorastaan ylpeä aikaansaannoksestani (kuva 2). Combibugi on osoittanut olevan teknisesti varsin toimiva. Mielestäni se on myös esteettisesti kaunis. Koska kauneus on kuitenkin aina katsojan silmissä, ristin kokonaisuuden varmuuden vuoksi Caccacasaksi. Jotenkin sellainen nimitys tuli siitä ensimmäisenä mieleeni.

Kuva 2. Caccacasa eli combibugi

Kuvan 2. Hipeltimessä lusikanvarret toimivat ”maatasona”, jossa sähköttäjän ranne lepää, samalla kun peukalo ja etusormi hipeltelevät kuppeja tuottaakseen pisteitä ja viivoja. Potikalla säädetään hipaisun herkkyyttä, jonka tarve riippuu mm. titarin johtavuudesta sekä elbugin elektroniikasta. Jos tapaat tehdä ”hikiqsoja” säädä herkkyyttä pienemmälle jne.

Kaikki jotka ovat päässeet hipellintä kokeilemaan ovat todenneet sen toimivaksi. Useimmiten kuultuna kommenttina on ollut ”uskomaton juttu”.